Ἐν τῇ Σλαβικῇ γλώσσῃ ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν καταλήξεις τῶν πλήρους καταλήξεως ἐπιθέτων δασεία εἰς ый καὶ ψιλὴ εἰς ій. старый, древній (ὁ γέρων, ὁ ἀρχαῖος) ὡς καὶ τῆς ἀποκεκομμένης εἰς ъ καὶ ь. Τῆς δασείας τὸ θηλυκὸν κάμνει εἰς а, стара, οὐδ: εἰς о τῆς δὲ ψιλῆς τὸ θηλυκὸν κάμνει εἰς я τό δὲ οὐδ: εἰς е: древня, древне. Ἐν: ὀν: стар ый, γεν: аго, δοτ: ому, αἰτ: аго, κλ: ый, ὀργ. ымъ. προθ: омъ, πλ: ὀν: старіи, γεν: ыхъ, δοτ: ымъ, αἰτ: ыя, κλ: іи, ὀργ: ыми, προθ. ыхъ· Ἐν: ὀν: древн-ій, γεν: яго, δοτ: ему, αἰτ: яго· κλ: ій, ὀργ: имъ, προθ: емъ. πλ: ὀν: древн-іи, γεν: ихъ, δοτ: имъ, αἰτ: ія, κλ: іи, ὀργ: ими, πρ: ихъ. Ἐν: ὀν: нов-ий, γεν: на нов-ий, δοτ: на нов-ий, αἰτ: нов-ий, κλ: нов-ий.

Διὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν λαμβάνουσι τὸν τοῦ ἀποκεκομμένου εἴδους, нови. Ἐν: ὀν: новиятъ ἢ новня (=нови-й-тъ ἢ нов-ий-я) ἢ κλητ: ὁμοία τῇ ὀνομ: πληθ: нови-тѣ, на нови-тѣ, на новитѣ, нови-тѣ, нови.

Καταλήξεις τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων οὐσιαστικῶν ὀνομάτων.